# בסוד שיח

שאול שיף

## כבודו הוא כבודך הוא כבודנו

שר הדיזה, יצחק כהן, מינה את ראי לכהונת מנכ"ל המשרד, ודב אלי בן־דהאן (מנהל מע' הדין הק' בבתים, אבל מעמדה של המפרל במשרד הזה צולע ובו' דנת נבות בנוגה.

אלף בתי־דינים נעשים מאמצים גדולים לישר את הבדינים עם שר הדיזה, והבחנה המפרל אינה נותנת מנוח לראש הממשלה, אחד ברק, קצין זה אבל כלפי חין וכבל היזין, אין וחבדים בך. מפרך הבחוזה הפנימי במפרל־ הוא כזה, שראש לא יתאבל בבחיתר אם מנ שר הדיזה, יגאל ביבי, ישדש מבהנתו ויחזור להתפקר כחבר בכנסת רגיל מן השורה. אלא שמשקף הבחוזה הפנימי הזה יעלה למפרל ביוקר. הביבחר הדתי לאומי, כרוגר, אינו מודע לאינטרסים הבחיוניים הפנים־מפרליים, ומה שהוא חש, זו תחלשה של המפרל, של הסיעה, של המפלגה.

ביזין המפרל במשרד לעניני דתות הוא ביזיבה של הסיעה ושל הבהנגה, עם כל הבכוד, וכפועל יוצא גם של כלל הביבור הדתי־לאומי. "אם זה היה שדה לש"ם, היו הפרים והדו"בים משגיעים את כל המדינה" – זהו התגובה של רבים, למראה אדישותה של המפרל, בדבר פעמדה במשרד החשוב מאד לרבים ממצביעיה.

מדובר על התפקר־תעמדים שעליהם יחבר מחסכם וקשה־ביני המפרל היחסי לעמוד על כבודה ולהבטיע מראש המשלה כי יקרא לסדר את שר הדיזה.

לאחד כל חקן המפרל משרדו חלשה וקם חלשה לא כל כך רחבים להתרכז. "יגאל ביבי נמצד לדחות מבן לא־ דיבים, אבל ביבי נמצד להיות מבן ראש ממשלה – וד' שאין הוא יודע בפני מה הוא עומד.

יכול להיות שכל הביבור סיעה כשהוא ראשה בשים מפלגה שיורשה לעמוד על שלה ועל כבוד חברי, ואילו במפרל מתרצנים רק כחוח אנוכיים – אבל זהו תמר נת המצב. רק חבי שנה עברה מהבחירות לכנסת, יש עוד זמן קצר לאחי־זה והלה הגשה. והא היה זהיר תמיד ללמוד כל אחת ואחת (מהלכות) בזמנן, הלכות שבת בשבת הלכות חג בחג, ויקרא גם הלכות נפשה בעת נפשה. גם כשאחרון החברי־קים בשעת צואתו נשמעו הוהרות הפסוקים הרגילים, והיה מרחשן שם ותחיית שפתיו רחשה. ועבה מלה במלה. ובפסוק האחרון "שמע ישראל" שפתותיו נעות וקולו לא ישמע, וכשהגיע "לאחד" הרכבתי ראש וראיתי בעיני אך שהוא מתאמץ בכוונה יתירה ויבאה נשכחתו ב"אחד". ד"ל.

עד כאן מתוך "עלי תמר".

### "ישפה" מרכז הכרזות

קודם כל ־ותרשמו בפנכם, שהמשיעיה (מתוך כוונה טובה מאוד) בכל הקשר "להקין וסוב", שעניינו של חוץ. מזוה הזאת לסייע בשירותים בביבור הדתי. אני לא רוצה להכביר במלים, אבל מבחינתי הוא אינו קיים עוד.

אבל אין בכוונתי לדבת מהנשא הזה, וכל דבר חיובי יקבא לירידת הקדושה.

בימים אלה קם "מרכז הכרזות לביבור הדתי", על־שם ישראל ריפה ניס ז"ל בזכות הדור הבעיר במפרל חוץ־ מד בראשו, חיים פלק.

המרכז הזה קיבל את בהכתם של הבר חיים רזיקמן, הבר בפנכ"ל הדתי הבר אליעא ירשלים־בהגלה הע' מזוה פעילים וגיית ריין ועד לאחרונה בי"בתי עמ") הר' בנית יזרעי שילת חיים פלק.

לעמזוה הזאת יש בבי־מחשב וגם תוכנה מתאימה וע' כשיו מבזלת העמזוה, ענת ברוכי, עוסקת באישוף שמו של רזוקים עם פרשים נלווים עליהם, וכל בי־סיסקיות, תוך ניצול הקשרים של כל המשרדים בעמזוה הזאת לכל יזוה חץ מיפשל.

העמזוה הצליחה לרכז קרוס כל שמות של בעזרים רזוקים, משום הזיבה, כי הללו קשים יותר להשתת וכי הדחשה עבזוה לא קלה כדי לעזוד אחב לצזוך לזקים בית בישראל מוקים בכל האפשר.

מאה מכתבים יצאו השבוע לרבנים וראשי ישיבות הר' חים, בעל־פגישות לבעזרים רזוקים, זכחם פרשים על המרכז וחדש ושישה עבזחו. "בעת שיזיה בזבע ב־1980 ספסים של רזוקים, נבא בפרשים לבזבוד הדתב", ויזה זה בקרב מסע.

הבכתבה של "ישפה" חזב שדחה חרצ 125 כניסה אן בית חכם, ירושלים, טלפון 02-6468440 פקס 02-6468440. אם יש־בן ארצלי הקלות בא לשלוח אלי, אבל אני משכנע כי יש כאן המון רשן סב וגם צחוקים מהאימים.

ואם אנחנו בעסק חצוות אז הנה לכם ריזה מרגין את נבסוף הבבים.

בחזמן השב"ח פרסם הבר יובל שלוו מאמר בי"חב' סה", ובו הוא קרא לחזל מפלאחזנות בחזעות ומכל הסבעזנות. שאריעו הזנים בעת שהעניין את בניהם מתעת לחזפר. מאז לא מעט האפי ישיבות הסלאבות עשו מעשה, וניכר־בעולם הזעזה שלנו הפגית בניזון של צנר עות ושחת ניקוד ציניים.

הגזיל לעשות ראש השיבה (עזה ריקים) הר' שמואל של שזדה לחלמדיו כי סכום השתנה אסר שילה מאל ל־5000 דולר (שלל הבל), ומסתבר כי־ארבעה תלמידים בבר עמדו במשימה וחשמים לא נפלו.

כך, למשל, נדב רט רען וגיל הם בנים למשפחות שקשה להגיזים שלהן מגיעה להיקף נבבי ביזתר, וכבל זאת המתנה הנקימה במסך משתתפים קטן, ביבוד בצע ושמחה גדולה הביסיב של הזמדים לא נקרנו. גם לא החשבון בבנק.

עכשיו אנים את החשבון ל"חזדש" למזתנים שלי.

### נר תמיד ממש

זה כמה שנים דולק ומאיר נר תמיד על ציונם של כ"ק האדמו"רים משושלת לעלוב בדר הזי תים. המרזבר באדמו"ר מלעלוב הקדם, רבי משה מרדכי, אבין האדמו"ר רבי שמעון נתן נטע וסבו, האדמו"ר רבי דוד צבי שלמה – כולם ז"ע.

רבר יום ביומו, במסירות נפלאה, לא "עצרם גשם ורוח או חשש מפח"נ (פעילות חבלנית עזיי נתן), עולים אברכים לציונם הב"ל ומדליקים שתילות בצלוחיות שמנזדות לעילוי נשמתם.

למיטב הזיזעה, אין עזד מקבילה לבבי אד' מרים אחרים,במעשה מהסוג הזה.

## ושד 40 איש בכל שעזדת־שבת

הצזסים בחרשות 9 בערוץ 1 בטלוזיזיה, נרזמזו בשבוע שעבר ממזרת החסד העצזמה של משפחת סגל במגדל העמק, שבנוסף ל־12 ילדיהם, הם מאמצים בביתם 14 חולים בחרשת נפרזת.

משפחת סגל מוכרת היטב בשבי חסדי חב"ד בהזות האבא, ראש המשפחה, "משפיע" בישיבה חב"ד במגדל העמק ונמנה על אנשי "האדמו"ר הד קן". וגם אם המשפחה, רבקה, מהחשוליות המרזחות בחב"ד ולשבחם "נשתר", כבראי, כל העצבים.

מסתבר שחזנב הזה אינו קקטוס בשיעור כ־14 חולי חרשת נפרזת. מדי שבת בכל שעזדה, הם מארחים סביב השולחן עשרות מרעזים, ביניהם רבים מחבר העמים המבקשים להכיר את "היהדזת סוב יותר. הרב יוסף יצחק סגל שליח"א אינו ממזיף יהזת וכל מעשיו ומעשי אשתו הם ממזרת החסד שבחסד.

או מהזזם והלאה בשאתה נותן שקל לעני כפ' ריקה ו"מבטיח" אחר־כך שנה שלזמה על המעשה הצנום שעשית והגאזה מרקיעה שחקים, קח את מספ ארץ־ישראל ה'תעכב שניי בצמן המסך, בסגזל העסק תתרע בריזוק מה אתה שזזה.

# מחצרות אדמו"רים וחסידים

## מה שגילה לו יעקב אבינו

לפני מספר חזדשים פרסמתי כאן על הבעל"ם ממיבלשאוס, רבי יצחק אי־הנבן מתעתיה) ומכנהו גם רבי ויקל לייב ואהמזזר יצזק"ל. בין הרבים כתבתי על במחתו, כי כל מי שיגלה לקברו ויתפלל ליישר עה מסריסה, יפעל למענו בכל המצטרך.

מספר ימים לאחר שהרבים ראו אות, טילפן אלי אחד מקוראי "הצפה" ונתיע בי על הדרך הנזהה ביותר להגיע למיבלשאוס, משום שהוא ורעיתו מבקשים לפקוד את המקום ולהתפלל על בן משפחה שהוא "מאד חולה".

קישרתי את הקרא ה. עם ירידים ובמזך מספר ימים הוא יצא לחל"ל לכיזון מיבלשאוס. "אז היתה דממה מוחלטת. לפני כשבועיים הוא טילפן אלי וסי פר בהתרגשות רבה, כי זכה וב"ה תפילתו ותפילת רעייתו נתקבלה והצריך עזמה בהתאיבותו. מאז שבשו מוח"ל בן המשפחה החל מתאושש ומרי יום ביו־ מי חלה השמה במצבו וביבים אלה קב לשובה והוא מתפקר כשחזתי מאז.

*

בעקבות אוסף הקטעים על מיתת הצדיקים, קיבל תי מפרופסור דוד הגר הי"ו, קטע מספרו של אביו ז"ל, "עלי תמר" (מסכת עבזדה זרה עמוד רע"ג) בו מספר על אופן הסתלקות החתיבהנון הגאון הצדיק, רבי שאול משה אלבנזן זצ"ל, הידוע בשם הרב מוזי עישוב.

וכך כתב: "בשעות האחרונות לפני הסתלקותו זי זמן קצר לאחרי־זה והלה הגש"ה. והא היה זהיר תמיד ללמוד כל אחת ואחת (מהלכות) בזמנן, הלכות שבת בשבת הלכות חג בחג, ויקרא גם הלכות נפשה בעת נפשה. גם כשאחרון החברי־קים בשעת צואתו נשמעו הוהרות הפסוקים הרגילים, והיה מרחשן שם ותחיית שפתיו רחשה. ועבה מלה במלה. ובפסוק האח רון "שמע ישראל" שפתותיו נעות וקולו לא ישמע, וכשהגיע "לאחד" הרכבתי ראש וראיתי בעיני אך שהוא מתאמץ בכוונה יתירה ויבאה נשכחתו ב"אחד". ד"ל.

עד כאן מתוך "עלי תמר".

### החברותות של הגר"א

בהקרמה לפרושו של הגאון מווילנא על "ספרא דצניעותא", ספר קבלה אשר נתחבר מקרם קרמתא מקדושי ה' בדזרות ראשוני הראשונים, אשר תכמי הזהוד וקדוש מלקטין מרבריו הקדושים תיבות ספר רות רזין ורזיך", – כותב תלמיד המובחק של הגר"א זצוק"ל, מוהר"ר חיים מוולאזין זי"ע, בפה־ גילויים על רבו. מרחיים בתוכנם.

וכך הוא כותב: "...ראיתי בעיני בכתבי קרשו ב"ק (נשמתו ערן), כתוב יושר רזין עלאין קרישין, מה שגילה לו יעקב אבינו ע"ה ואליהו ז"ל, ושאר מקר מות שכוחב סתם שנתגלה לו, עזיין לא נתברר אצלי אם היו אלו הגילויים בהקיץ האול' היו בשינה עליי־ עליית נשמה במחיבתין עילאין. אבל זה נתאמת אצ־ [illegible] בהקיץ לא ירעתי ממנו בבירור, כי היה כמוס ומהנס מאד מלגלות... רק מעניין אחר נפלא אשר שמעתי מפיו הקרוש, משמע שהיו לו גילויים גדולים נוראים גם בהקיץ".

ומוסיף המספר: "נאמן עלי אבא שבשמים, ששמע תי מפיו הקרוש, כי היה מווילנא איש חולה חלום, חלומות נוראים מבהילים כל שומעיה, כי היה מגיד לכל אדם מה שיהו ומעשיו בחדרי משכבו, ונפלה אי־ מתו על הבריות מאד. והובא לפניו (בפני הגר"א) ואמר לו (מחולם חלום להגר"א) רבי, תרשוני לומר דבר אחד לפניכם, כי זה שבועים ביום ה', ישבתם בזה המקום וחידשתם בפרשת האיזנו על אותן ואותן הפסוקים, ויש אצלכם רבי שמעון בריוחאי מימיו האריזל משמאל". והיה רבנו (הגר"א)־מתפלא מאד מאין ירע ילוד אשה מזה. ואמר (הגר"א) זכזדני ששלי מאין אז מקודם גם הגבאי שלי מביתי. ואמר לו רבינו (הגר"א) בשמחת ערן (לחולם החלום) אמת שחיבשתי אז עניינים נוראים, ומרי דברו ואת צוצו מני מאר אז עניינים נוראים, שהיו ראויין לרחשן בפני רבי רזין עליוני עליונים, שהיו ראויין לרחשן בפני רבי שמעון בר־יוחאי.

"אחר־כך הניח (הגר"א) בפני החולם הנ"ל, הבין והכיר שהוא בעל מרה שחורה ויזכך את בזוב הכמעט בבואי מכוחות הטומאה) ובעל מרה שחורה למרקים חלוטותיו צורקים ואפיית־ים, ועם כל זאת צייזה להבי כאי לרחשן ולברשם.

ובפסוק אחר בהקרמה כותב רבי חיים מוולוז'ין, שמעתי מרבי (הגר"א) בפני החולם הנ"ל, הבין והכיר שהוא בעל מרה שחורה ויזכך את בזוב הכמעט בבואי מכוחות הטומאה) ובעל מרה שחורה למרקים חלוטותיו צורקים ואפיית־ים, ועם כל זאת צייזה להבי כאי לרחשן ולברשם.

בסוף הקרמתו כותב רבי חיים מוולוז'ין, שמעתי מרבי (הגר"א) בפני החולם הנ"ל, הבין והכיר שהוא בעל מרה שחורה ויזכך את בזוב הכמעט בבואי מכוחות הטומאה) ובעל מרה שחורה למרקים חלוטותיו צורקים ואפיית־ים, ועם כל זאת צייזה להבי כאי לרחשן ולברשם.

בסוף הקרמתו כותב רבי חיים מוולוז'ין, שמעתי מרבי (הגר"א) בפני החולם הנ"ל, הבין והכיר שהוא בעל מרה שחורה ויזכך את בזוב הכמעט בבואי מכוחות הטומאה) ובעל מרה שחורה למרקים חלוטותיו צורקים ואפיית־ים, ועם כל זאת צייזה להבי כאי לרחשן ולברשם.

עורכת המוסף: נעמי גולן